

Døbesedler for Valgbestyrelsen eller have søgt at faa Valgbestyrelsens Afgørelse i saa Henseende. Derimod skal jeg erindre om, at der findes i den tidligere Praksis en Afgørelse af netop et tilsvarende Spørgsmaal. Jeg skal erindre om Valget i 1881 i Herning, hvor man havde sine Tillægslister saaledes indrettede, at der ikke paa dem var opført noget om den Dato, da de paagældendes Valgret skulde træde i Kraft, og da man saa paa Valgdaagen vilde benytte disse Tillægslister, vedtog Valgbestyrelsen med alle Stemmer imod 2, at ingen Stemme, som blev afgiven til disse Tillægslister, kunde anses for gyldig, fordi de ikke vare blevne lovligherigtigede gennem offentlig Fremlæggelse med Hensyn til Angivelsen af Tidspunktet for de paagældendes Valgret, og samtlige de Stemmer, der bleve afgivne til disse Tillægslister — det var 42 Stemmer — bleve af Valgbestyrelsen strøgne. Jeg antager, at denne Valgbestyrelse har i saa Henseende handlet fuldstændig korrekt og har ikke kunnet handle anderledes. Smidlertid, dette Spørgsmaal ligger som sagt ikke for her. Jeg gentager, at disse Folk have ikke mødt med Bevisdokumenter i saa Henseende. Jeg kan altsaa fuldstændig slutte mig til Udvalgets ærede Flertal, idet jeg maa anbefale at godkende dette Valg. Jeg ser ikke, at Folketinget kan gøre andet.

Jeg tog imidlertid nærmest Ordet for at rette en Hensigt til det ærede Udvalg. Naar dette Valg bliver godkendt, som jeg formoder, at det vil blive, er Udvalgets Op-gave jo derfor ikke endt. Det er gældende Praksis, at man kan meget godt gaa til Godkendelse af et Valg og dog forlange Underjøgelse med Hensyn til de ved Valget forekomne Fejl. Der kan nu blive Spørgsmaal om, hvad der i denne Henseende skal gøres. Nævnlig kunde det ligge nær, at man vilde vente, at det ærede Udvalg tog Initiativet til en retslig Underjøgelse imod de paagældende Kommunalbestyrelser, som have begaaet Fejl med Hensyn til deres Valgslister. Jeg tror imidlertid, at det vilde være ubilligt i dette Tilfælde, idet jeg ikke skønner reittere end at de paagældende Kommunalbestyrelser ikke have gjort sig skyldige i større Fejl end saadanne, som vistnok maasse de $\frac{1}{10}$ af Landets Kommunalbestyrelser ville føle sig medskyldige i. Altsaa, at gaa den Vej at søgte Baadale og eventuelt Tilfale for de begaaede Fejl vilde jeg ikke egentlig tilraade. Derimod er der jo ingen Tvivl om, at særlig Spørgsmaalet om Betydningen af Omflytning over for Valgretten staar særdeles uklar over for de allerfleste af Landets Kommunalbestyrelser. Jeg skulde tage meget

fejl, om ikke den største Del af dem leve i samme Fejltagelse som denne Kommunalbestyrelse ude ved Roskilde, at de tro, at Flytning fra en Kommune til en anden inden for Valgfredsen midlertidig berøver Valgretten, og jeg skulde derfor opfordre det ærede Udvalg til under en fortsat Behandling af Sagen at overveje, om det ikke vil være rigtig at henvende sig til Indenrigsministeren med Anmodning om at udsende et Circulære til samtlige Kommunalbestyrelser, der særlig indprenter dette Forhold til Sagttagelse, naar Valgslisterne næste Gang, til Foraaret, skulle gennemgaaes. Der kunde maasse være Spørgsmaal om at gøre noget mere. Der har ofte tidligere — jeg tror hver eneste Gang, naar vi have prøvet Valgbreve — her i Salen været ført Ordet for, at det vilde være hensigtsmæssigt at faa udarbejdet et Slags Skema for Valgprotokollerne, idet de nemlig ere førte noget uensartede, og dette ofte har foranlediget Tvivl ved Mangel paa Oplysninger med Hensyn til Valgets Bedømmelse. Jeg tror, at man endogaa en Gang er kommen til at gøre Udfast til et saadant Valgprotokollskema. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg, om der mulig i den Henseende kunde opnaas noget til Vejledning for Valgbestyrelserne i Fremtiden; men særlig dette Punkt at indskræpe Forstaelsen af Valgløvens Bestemmelser med Hensyn til Flytning fra en Kommune til en anden i eller uden for Valgfredsen tror jeg der er Anledning til at tage op for at faa en Udtalelse derom, hvilket jo maatte ske gennem en Henvendelse fra Ministeriet til samtlige Kommuner.

Wistoft: Jeg forstaar ikke, at denne Sags rette Forstaelse er saa vanskelig, som den lange Forhandling her kan give Anledning til at tro, thi det er jo en af vore politiske Børnelærdomme, om jeg saa maa sige, at naar Valglisten i Henhold til Valgløven har været fremlagt til offentlig Eftersyn, og der ikke inden 11te Marts er indgaaet Klage over enten ens egen eller andre Mænds urigtige Stilling paa Valglisten, har det været den almindelige Dødsfald, at Valglisten er alydig og gældende saaledes, som den foreligger, og den kan ikke derefter ændres, idet et Dobbeltseksemplar deraf indgaaer til Valgbestyrelsen og ligger hos den, og de to Vister maa være i Overensstemmelse med hinanden, naar de skulle bruges. Der er det vist gennem det ærede Udvalg, at Listen har været rigtig lovhjemlet affattet, at den har ligget den lovbefalede Tid til Eftersyn, og at der ikke er sket Baaflage. Naar en Lov som Valgløven giver os en Ret, der kan have en betydelig